

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UICZA 11.
Telefon száma 728.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi munkatárs.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon-száma 708.

Tisztelettel kérjük vidéki előfizetőin-
ket, hogy az illető postahivatalok-
nál az előfizetés megújítása iránt
lehetőleg gyorsan sziveskedjenek
gondoskodni, hogy a lap szétkül-
dése fönnakadást ne szenvedjen.

Téves ítélet.

Írta: Dr. KMETY KÁROLY
egyetemi tanár, országgyűlési képviselő.

Törvényes és független bírósá-
gunknak ítéletét köteles tisztelettel
és nyugalommal kell fogadni. Az íte-
letek bírálatalánál politikai elfogultság
vagy szenvedély ne nyerjen teret.

ajánlás, illetőleg ajánkozás cím-
mén sem szedhet adót és kato-
nát. Nem helyeselhetjük viszont azt
sem, ha a sajtó egy része a Faze-
kas Ágost ellen most hozott ok-
vetlenül téves, marasztaló ítélet
miatt már azt hánytorgatja, hogy az
ítélkező bíróság a kormány politikai
szolgálatába szegődött s aggodalmas-
kodik, kételkedik bíróságaink feltétlen
törvénytiszteletré való képességében.

Ha már a »litis pendentia« idején
nyilvános kritika tárgyává teszszük a
bírói ítéletet, ugy azt csakis a leg-
szigorubb tárgyilagosság mértékével
kell mérlegelni.

II.

A magyar közigazgatási jogban
elemi igazságtételek hirdettek régen, tehát
nem »alkalmi jogászkodással«, hogy az
eskütétel a magyar állami tiszt-
viselőkre oly elsődleges kötelesség
már az 1791. évi LXIX. törvényekkel
értelmében, mely nélkül hivatalukat
el nem foglalhatják, nem gyakorolhat-
ják, sem hivatali hatalmat, tehát
imperiumot vagy jurisdictiót ki nem
fejlhetnek, sem pedig más bármé-
nemű hivatali teendőket nem végez-
hetnek. Okvetlenül ugy van, hogy a
közhivatalnok minőségét nem az
eskütétel adja meg s ezért például
az eskütételre jelentkező főispán is
ezen eljárásban már mint közhiva-
taltalok magasabb büntetőjogi védelem-
ben részesül a netaláni erőszakkal
szemben, de épp oly bizonyos, hogy
hivatali hatalmát a kinevezés vagy
másféle alkalmazás a hivatali esküt-
től feltételeztem adja meg.

Erre mutat az 1869. évi IV. tör-
vényekkel azon szabálya is, hogy a
bíró hivatala elfoglalása előtt köte-
les esküt tenni és hogy a hiva-
latbátépes az eskütételtől számítja-
tik (14 §); erre az is, hogy pusztá-
czimert nyert hivatalnok nem köteles

esküt tenni, hogy az eskütételt el-
mulasztó, azt megtagadó államtiszt-
viselő ugy tekintetik, mintha a ki-
nevezést, a hivatalt el nem fogadta
volna etc.

Tökéletesen önkényes és minden
jogi alap nélkül való azon felfogás,
mely a királyi ügyészekhez intézett
Lányi-féle rendeletben nyilvánul s
melyet a Fazekas ellen hozott első
foku bírói ítélet is magáévá tesz, sőt
melyre mint »sarkalatos igazságra
leltőkép alapítja az elmarasztaló
ítélet, hogy a kinevezett, de esküt
nem tett főispán rendelkezhetik
törvényhatósági közgyűlés tartása
iránt, nevezetesen az installáló
közgyűlést jogosítva van egybe-
hívni.

Esküt nem tett főispán semmiféle
cselekményre elhet még hivatalos jog-
hatósággal.

A közgyűlés egybehívása egyike
a főispán megillető legfontosabb köz-
hatósági jogoknak, tehát valóságos fő-
ispáni jurisdictio érvényesül benne
és általa; a fentebb mondott alap-
igazság szerint tehát az esküt nem
tett főispán azt semmiesetre nem gyako-
rolhatja. A törvény azon határoz-
mánya, hogy a főispán bármikor
hívhat egybe rendkívüli közgyűlést,
feltétlen bizonyossággal csak az esküt
tett és hivatalát elfoglalt főispánra
vonatkozik.

De ha az előbbiekre barmi csekély
kétség foroghatna fenn, ott van az
országos szokás, a »consuetudo gene-
ralis«, mely ép oly hitelesen magyaráz
köz- és magánjogot, mint maga a
törvényhozás (Werböczy), melynek
törvénymagyarázata okvetlenül erősebb,
mint egy-egy kormányrendelet magyarázat,
mely szokásjogi magyarázat
a bírót is feltétlenül kötelezi (1869.
IV. t.-cz. 19. §).

Ezen országos szokás azt mutatja,
hogy a főispánokat beiktató törvény-
hatósági közgyűlést a törvényhatósá-
gok első tisztviselője vagy ennek hely-
ettese hívja egybe saját hatásköré-
ben és nem főispáni rendeletre; a ki-
nevezett főispánok ehhez alkalmaz-
kodtak és nem vindikáltak oly jogot,
mely őket ma sem illeti, hogy maguk
hívhasanak egybe ily közgyűlést.

Mindenesetre más kérdés a főispán-
nak az eskükhöz való bocsátása, ehhez
való joga.

tehát az adott esetben a törvényható-
sági bizottság feladata és kötelessége
is módosul adni az eskütételre, ha az
1848. évi III. t.-czik értelmében léte-
ző és működő felelős miniszter elő-
terjesztésére és ellenjegyzése mellett,
a koronás király által főispánná kine-
vezett, államhivatal viselésére jogilag
képes egyénről van szó.

Az ilyen módon kinevezett főispán
jogosan kérheti a közgyűlés egybe-
hívását az arra illetékes első tiszt-
viselőtől, de annak folytán, hogy az első
tisztviselő vagy helyettese az egybe-
hívást megtagadja, még ő maga nem
nyer jogot a közgyűlés egybehívására:
a mint pl. a bíró — kire az 1869.
IV. rendeli, hogy a törvényszék tel-
jes ülésében tegyen esküt, maga
nem jogosult a teljes ülés egybehí-
vására, akkor sem, ha az elnök ilyet
nem akarna egybehívni.

A kormányknak van törvényes módja
és eszköze, hogy a törvény szerint arra
hivatott törvényhatósági tisztviselőt
kötelezze a beiktató közgyűlés össze-
hívására, nem is szükséges tehát,
hogy e végből azt a jogilag tartal-
matlan módot válassza, hogy a hiva-
talt hatalommal meg nem rendel-
kező főispánokkal hívasson egybe
közgyűléseket s így jogos kételety
fánaszszon az ily közgyűlés törvényes
volta és az előtt tett főispáni eskü
jogereje felől.

Meg vagyunk nyugodva az iránt,
hogy a Fazekas elleni ítélet aap-
jánul szolgáló elemileg téves álláspon-
tot a felelhetvíteli fórum korrigálja.
Addig tehát, míg végleges ítélettel
nem állunk szemben, még csak az
animozitás sem jogosult; a magyar
bírószámban vetett megnyugvást pedig
akkor se ingassuk meg a nemzetben,
ha egy-egy elszigetelt esetben a nyil-
vánvaló jogi tévedés nem nyerne or-
voslást.

Harez az alkotmányért.

A béke-akció szép csöndesen foly-
dogált abban a mederben, a melyet
jó Lukács László két kézzel vajt
meglehetősen szélesre. A koalíció
öszinte örömmel nézte ezt a munkát
és, bárha sokszor megosaltákremény-
kedésében, ismét bizni kezdett. Hátha
most mégis sikerül a megegyezés.
Közbe esett azonban a debreczeni
eset. Közönséges kavicsnak nézték

ezt az esetet, a mely fölött a béke-
akció folyama minden hullámvetés
nélkül fog elhullanni. De a kormány
— bizonyára azért, mert szívén vi-
seli a béke ügyét — a kavics fölé
hatalmas barrikádöt emelt — ugy,
hogy ennek a szegény béke-akciónak,
ha a sodra százszor olyan erős lett
volna, mint a milyen: akkor is meg
kellett volna alapodnia. Kormánybiz-
tos... királyi biztos... csapatok
koncentrációja: tessék ilyen körülmé-
nyek között bekéröl diszputálni.

Ha báró Fejérváry Gézat ma meg-
kérdéznék, vajon óhajta-e a békét
— azt felelné, hogy lelkenek ez az
egyetlen vágyakozása. A következő
pillanatban pedig aláírja egy kor-
mánybiztosi kinevezést — csak azért,
mert a főispánját valamelyik város
nem fehérruhás szüzekkel fogadta.
Ilyen irányuak a kormány békés szán-
deklai. Ez az igaz és becsüleles szán-
dek vezette akkor is, a mikor a nagy-
nehezen megindult békeakcióét egyet-
len vágással elemeltette.

Nagyt nézhet most Kossuth,
Apponyi, Andrássy, Lukács! De külö-
nösen a volt pénzügyminiszter, aki
azzal jött, hogy fölülről a bé-
kére való hajlandóság kifogástalan
keménységű — bizásvat megfog-
hatják a koalíció vezeterei. Hát ime,
ilyen az a béke-hajandóság! Az or-
szág egy darab területén — a leg-
magyarabban — csak ugy egyszerűen
statarialis állapotokat teremtenek, ho-
lott erre a kormányt semmi, a vilá-
gon semmi föl nem jogosította. Deb-
reczenben mintarend uralkodik és
mégis az inkvizíció fegyverét csör-
getlik ott.

Nem azért bolygatjuk ezt a dolgot,
mintha féltünk a debreczenieket.
Igen tüzes emberek laknak ebben a
városban, de azért alkalmadtán tud-
nak parancsolni azért neknek. Az agent
provokatoroknak igen nehéz mun-
kájuk lesz velük. Az a híres hajdu
vér csak akkor fog föllobbanni, amikor
kell... Hanem azt látjuk a kormány-
intézkedésekből, hogy azok ismét egy
lépést jelentenek az abszolutizmus
felé, a melyet az ország már régen
lát, de a kabinet mindig letagad.
Tiszán kivehető az is, hogy a kor-
mány nem a békés közvetítő szere-
pére vállalkozott, hanem arra, hogy
az országot belehuzza az abszolutiz-
musba — még pedig olyanképen, hogy

Az Egyetértés tárczája

Élő virág.

— Az Egyetértés eredeti tárczája. —
Írta: HEVESI JÓZSEF.

A mult esztendőben annak az ország-
nak fókonzulánál töltöttem el a Szilveszter-
éjszakát, mely országban igen sokat szoktam
barangolni és amelyet annyi szeretettel
keresek föl minden gondolatbanis. A házi-
gazda igen előkelő főúr, nevét hazájának
legfényesebb nevei között emlegetik. Neje
szintén a legmagasabb arisztokráciához
tartozik. Megjelenése fejedelmi, magas és
karcsú, mint egy lilomszál. Bájos és kedves,
hogy szinte elbábilít az embert. Nagyon
szivesen járök el hozzánk és ök is örö-
mmel beszélgetnek el velem a költészet hazá-
járól, ahonnan ök idekerültek, a klasszikus
földről, melyhez családjuk minden gyöke-
reivel van bepántárolva; ismerősökröl és közös
barátokról, vidékekröl és műremekekröl...
Egyszóval — hazájukról.

Nagy és előkelő társaság volt együtt
Szilveszter éjszakaija a fókonzulékánál és
mikor az ebédőbe benyitottunk, mindnyá-
junkat elragadtattott, szinte bálmulatba ejtett
a rendkívül fényes terített hosszú asztal.
Egész halmaza a családi kincseknek pom-
pázott a mesés izlésel terített asztalon. A
csodás service minden egyes darabja egy-
egy műreme. Régi velencei üveg-fantáziák
karcsú silhouettjei csillogtak a villám szik-
rázó fényében. Antik evőeszközök régi szá-
zadok virtúozó tövességéről tettek tanúságot.
És ezt a sok drága műremekeket virágok
fogták keretebe. Az abrosz teli volt hintve
virágokkal és a karcsú üvegvázában szintén
magasszárú virágok mosolyogtak. Chrysan-
temumok, a legélkebb színekben. Nagy,
gyapjas, ríktószínű szirmokkal. Mindegyik
egy-egy illatos bomba.

A háziasszony hálásan mosolygott a kis
japán követ felé.
— Kérem uraim, ez báró Kokumi érdeme.
Töle kaptam a magyarkat és üvegházunkban
pompásan tenyészett.

A kis japán báró valami ügyes bókka-
l viszonzta a háziasszonynak a kitüntető
hálaalkotást és aztán mindenki elfoglalta
az asztalnál a számára kijelölt helyet.

A vacsora fényes volt. A társaság igen
kedélyes hangulatban. Többnyire a külföldi
államok itteni képviselői voltak, a kik igen
idegenben nagyon összetartanak. Vacsora
közben azonban a remek chrysanthemumok
gyakran leköttették a figyelmet. Minduntalan
beléjük botlott egyikünknek, másikunknak a
csókálkozó szemé. És bele-beleszóvögtek
ezeket a fantasztikus virágokat a beszéd
szines kedélyességébe, mintahogy a gobeli-
nekbe bele szókás szónói a messze keletnek
csodás virágait.

Az angol követ kezébe vett egy nagy lila-
színű chrysanthemumot, karcsú ujjai között
megforgatta, aztán így szólt:
— Egyetlen egyszer életemben láttam
ehhez hasonló szépségű chrysanthemumot.
Azt is csodálatos körülmények között.

A háziasszony kíváncsian kérdezé:
— Az érdekes lehet. Hol látta exzellen-
ciád?

Az egész társaság figyelmé most az angol
követ felé fordult.
— Ceylonban láttam, pár év előtt. És
pedig azért csodálatos körülmények között,
mert szemem láttára ültették, szemem láttára
kelt ki, bontott rügyet, bimbót és fejlődött
csodálatos viráglápdává.
Az érdeklődés általános lett és a házi-
asszony most már izgatottan kérdezte:
— Szeme láttára? És mennyi idő alatt?
— Alig egy negyed óra alatt — válaszolt
az angol követ.
Persze elhalmozták kérdésekkel: Hogy?
Miként?
Az angol aztán megadta a felvilágosítást.
— Pár évvel ezelőtt egy indiai fakir
csodamutatványait bálmultam Ceylonban. A

sok csoda között, amit bemutatott és a
mivel mindnyájunkat bálmulatba ejtett, a
legmegdöbbentőbb az volt, hogy szemünk
láttára beledugott egy pár virágmagot —
chrysanthemum magvait voltak — egy virág-
cserép földjébe. Megjósolta. Mire a fekete
homokból előtört egy kis csira, majd mind
jobbán és jobban fejlődni kezdett. Nőtt,
nőtt, leveles lett, majd rügyezni kezdett,
azután magas szárnál bimbó jelentkezett és
a bimbó felszedezett és szinte kihányta a
szines szirmok gomolygát. A szemünk
láttára született és izmosodott viráglápdává
a legeszebb chrysanthemum, a mit valaha
láttam.

— De hiszen ez csoda! — szólt egy
fiatal attaché, nagyon skeptikus arczféje-
zéssel.

— Biz ez csoda! Hanem hát ezek a
fakírok mindenféle csodához értenek. Ez már
régii dolog.

Es ez a nemzetközi társaság, melynek
csaknem minden tagja állandó vándorradára
az egész földtekének és csaknem valamennyi-
nyien sok időt töltöttek már exotikus vidé-
keken, egyszerre átengedte magát a vissza-
emlékezéseinek és mindenki tudott valamit
a fakírok csodatevéseiröl. A földbeásvott
fakírról, a hónapokig kopláló fakírról, az
egyszerre több helyen levő fakírról, a szem-
tünk előtt hirtelen eltűnő fakírról és a bot-
ból kigyört varázsló fakírról.

Mindenkit figyelmesen meghallgattak, de
legmélyebb hatást mégis csak egy tengerész-
tiszt elbeszélése keltett.

A tengerész ezeket beszélte:
— Vagy öt év lehet, a messze Océán-
kon jártam hajómmal, a »Daphne«-val. Sok
utaskom volt, mint rendszeren. A társaság
igen előkelő volt és többnyire tengeri fű-
dőbe igyekvő dugszagad amerikaiakból állott.
Gyönyörűségem teltet benne, mikor az első
este a dinernél végigjártam ezt a minden
lelkintekben fashionable társaságot.
Mindjárt az első éjszaka, hogy Shingapore-
ból elindultunk — meg kell jegyeznem,
hogy nagyon szép holdvilágos, csillog-

é sugaras éjszaka volt — tehát mindjárt
az első éjszaka, a mint a kormányzó
hidon szivaromnál szivogattam, valami saját-
ságosan hangzó, előttem teljesen ismeretlen
melódiaján dal hangzott bele az éjszakába.
A fedélzeten állt az az ének, valahonnan a
hajó elejéről. Feltűnt a dallam idegenszerű
vadsága, de valami különös ügyet nem ve-
tettem rá. Azt hittem, valamelyik exotikus
utaskom visszakívánja nyáreji ábrándozásá-
ban az elhagyott prairieket és valamely in-
dián dallamon ringatja el a lelkét. De a dal
csak nem akart elhalgatni és már szinte
idegenséget tett. Különösen mikor az utaskom
közül is többen panaszszal fordultak hoz-
zá, hogy ez a vad üvöltés zavarja éjjeli
álmukat.

Nem igen szerettem az utaskokkal kapi-
tányi tekintélyemet érvetelni és vártam egy
darabig, abban a reményben, hogy egyszer
majd csak elunja már azt a szörnyű dal-
lamot és pihenni tér. De bizony nem fáradt
bele. Ott állott a hajó végén és kihajolva
nézte a holdfényben csillogó sima tengeri
és szinte torzszakadástól kiabálta azt a
monoton artikulálatlan vonítást, mely olyan
fájó volt, mint a sebzett sakál nyászörgeése.

Végre is nem tűrttem tovább. Utasaim
nyugalmlárolt volt szö. Magam mentem oda
az éneklő dervishoz, hogy valamiképpen ta-
pintatosan elhallgattassam.

Magas fiatal ember fekete körszakállal.
Széles homlokát, minthogy kalap nem volt
rajta, még fehérebb tette a hold sápadt
fénye és fűrtös fekete hajába belekapaszko-
dott a tengeren mindig lebegő fuvalom.

Telkintetében volt valami fantasztikus, va-
lami fájó, valami bánatos. Első pillanatban
egy szélid grüitelt láttam benne.
Udvariasan köszöntöttem. Ö első pillanat-
ban tétovázott. Mintha megjelenésem egy
messze régiókból hozta volna vissza a lelkét.
— Már késő van, uram, szóltam neki,
nem akar még lefeküdni?
— Hova gondol, kapitány ur — szólt ö
szinte kedélyes hangon — még nem feke-
tem. Hiszen még várnom kell öt... Még
várnom kell...!

— Mit?
— Lussiniát, az én 46 virágot. Ö fel-
fog bukkanni a habok közül. Es el fog jönni
hozzám. El fog jönni, ha a Pantasatira
versét ezredikszor elénekeltém. Már hatszáz-
negyvenhátszer kiáltottam le neki. Még sok
van hátra. De ha ezredikszor lélekeltém a
habokba, hát ö feljön hozzám. Az 46 virág.
Lussinia...

Most már tisztában voltam vele, hogy
utasomnak megbíbitant az esze. De hangja
olyan rokonoszenes, arca olyan szánalmat
keltő volt, hogy megajánlaltam. Hogy elhall-
gattassam énekeit, ahhoz a cselhez folya-
modtam, hogy beszédbe elegyettem vele.
Eleinte türelmetlenül fogadta kérdéseimet,
később azonban lépre ment. Beszélni kez-
dett.

— Ön nem ismeri, kapitány ur, Lussiniát.
Az 46 virág. Honnan is üsmerné?...
Hiszen alig ismeri öt valaki. Csak Mundi,
a gonosz fakir, meg én, aki láttam öt szü-
letni, láttam öt nőni, nőni, kis bimbóból
gyönyörű virággá. És tudja-e kapitány ur,
hogy mennyi idő alatt nőtt ö cseseméből
hajadonni, mennyi idő alatt lett a bimbóból
virág? Alig egy félóra alatt... Igen a fur-
fangos Mundi fakir keze varázsolta öt haja-
donná. Előbb egy virágmagot tett egy cse-
répbe, a virágmag csírázni kezdett és aztán
felbontotta a termőföldet és levelezni kez-
dett a kis gyöngye növény, majd mind iz-
mosabb és izmosabb lett, aztán bimbózní
kezdett és a bimbó kiannyolt és egy pompás
nagy csodavirág nőtt ki belőle... Mindenki
megesodálta. Aztán elővette ezt a virágot
és beletette egy indiai fonású kosárba. Egy
dalt énekel a Pantasatirából és a virág
egyszerre élni kezdett és mikor jobban
szemügyre vettük, egy kis rózsásképű
csesemő mosolygott a kosárban. És a kis ce-
semő a szemem láttára fejlődni kezdett,
bájos kis csitri leánygyá. A fakir aztán va-
lami selyemfelhőt bocsátott elének és mikor
a rózsaszínű felhő szétfoszlott, a kis csitri
leány már igéző kis leánybimbó volt. Majd
egy sárga pillangót bocsátott föl a leve-
gőbe és azt mondta, hogy ez a virág lelke,

Szombat, január 6.

Üdvö, boldogságot Isten és emberek előtt a földön, magának, állásának, tudásának.

Ezen az édes anyanyelven megérjük egymást. Ezen az édes anyanyelven megosztjuk egymás között üdvöket, boldogságukat.

Hol van itt tehát az átkelés? A tiszt, hamisítatlan belső érzésben: a szívemben és elmémben.

Mig a szív és a lélek nem hajlik meg az igazság előtt; míg a magánérdek elfordul és nem hallgat egy nemzet szerény óhajlására, kéreására, eszérvára és jogos tulajdonától ilython meg van fosztva akármilyen magánérdektől, addig nincs mód, hogy fenn és alant megértsék egymást.

De, ha a jól fel fogott magánérdek csak kisebb háttérbe szorul: önként ajánlja fel azt a eséklyeséget a nemzetnek, ami egy uralkodónak semmi egy nemzetnek, országnak, államnak pedig minden.

Az a semmit: a nemzet nyelvét, aki ideadja hazáknak, nemzetüknek, azon a téren, ahol a boldogság utolsó menedéke van, — az lesz a világhódító hatalom.

Az a minden: az értelem egyetlen kisugárzása, a nyelvet, akitől a nemzet megkapja, — annak lesz hűség, utolsó emberig hű jukarója az egész ország, nép és nemzet.

Horváth Sándor.

A nemzeti ellentállás.

A nemzeti ellentállás szervezéséről szóló újabb tudósítások ezek:

Budapest.

A fővárosi edzőtanári hivatal kimutatása szerint az elmúlt hónapban a főkapitány adópenztárba 10659 fel részről befizetett: állami adó 248048.81, községi adó 297912.80, utadó 126699.41, kamarai illeték 4313.55, betelepítési illeték 16664.62, összesen 580631 K 19 fillér. Az 1905-ik évről befizetett 149529 fel 26 millió 724074.31 koronát, 1904-ben 232590 fel 40 millió 017.681.20 koronát. Eszerint (1906-1. fel) 13 millió 293.605 K 89 fillérrel kevesebb adót fizettek be az elmúlt évben, mint 1904-ben.

Turóc vármegye.

Turóczenstermetől táviratoztak: Kocsán Lajos, a turóczi új főispán tegnap ismétlenül tárgyalta Beniczky Kálmán alispánnal a helytartó kerületi érdekeket, az alispán azonban új hálóját kijelentette, hogy semmi tekintetben sem hajlandó támogatására lenni a megyefőnök urak. Kocsán Lajos tehát maga vette kezébe a bejárati közgyűlés összehívását, magához rendelte a pénzügyi tisztviselőket és velük elkészítette a január 13-ra szóló meghívókat és székeltette azokat a megyefőnöki tagokat. A meghívók közzétételére számították, hogy az érdekek, hogy részben a főispántól eskü letelezési. A tőkék nem tudnak egyöntetű megállapodásra jutni, meg mindig folyik köztük a vita, vasárnap azonban, hogy nem fogják támogatni a kormány képviselőjét. A megyei tisztikar erősen kiart azon hazafias elhatározása mellett, hogy a bejárati távol maradjon és semmiben sem támogatja a megyefőnököt. Egyébent csend van, de a bejárati napig még nagy változások lehetnek, mert az ellenzék pártok emberei még csak most kezdik szervezni a mozgalmat az ellenjárásra. Kocsán Lajos megyefőnök csak esendri fedezet alatt mer mutatkozni az utcákon, hisz kiserője Andorovich telefontól orvos. Kocsán ma délután esendri fedezet alatt a vasutalomsra ment és Budapestre utazott. Rendzavarás nem fordult elő.

Borsod megye.

Miskolcra jelentik: Brezovay megyefőnök a mai napon Miskolcra indult. Az installáló közgyűlés határozatait és a 17-ere tüzte ki. Ennek oka az, hogy a főispán bizottsági tag a mai napra kiadott installáló meghívót azzal küldte vissza a megyefőnökhöz, hogy azt azért nem fogadja el, mert határozata és a főispán 8-án tartandó rendkívüli vármegyei közgyűlés megelőzőleg van kitűzve.

Szeged.

Nagy Mihály főispán értesítette Lázár György polgármestert, hogy a helyi rendkívüli városi közgyűlést megvárja és csak a jövő hét esztendőkor jön Szegedre és valószínűleg szombaton megtartja az installálóit. — Holnap a jótéti bizottság ülést tart.

A szerb-bolgár vámanió.

— Goluchowski védekezik. —

(B) Ugy látszik, hogy a belgrádi hivatalos körök tudatára kezdenek ébredni annak, hogy a szerb-bolgár vámanióban olyan fegyvert kovácsoltak Magyarország és Ausztria ellen, amely visszafelé súl el. Nyilván belgrádi utasításra történt, hogy Vuics a bécsi szerb követ ma déln, mint Bécsből jelentik, megjelent a külügyminisztériumban tájékoztató a felől, hogy miként védekeznek ott Szerbiának a hátlóvesérről. Hir szerint gróf Goluchowski kijelentette Vuicsnak, hogy abban az esetben, ha a szerb kormány Bulgáriával vámszövetséget köt, szó sem lehet arról, hogy Magyarország és Ausztria Szerbiával kereskedelmi szerződést kössön.

A külügyminisztériumból visszatérő hívatallal, azonnal tanácskozára hívta össze Szerbiának megbízottjait, akik a kereskedelmi tárgyalások folytatása végett Bécsben vannak. A tanácskozás eredményeképp azt jelentik Bécsből, hogy a szerb delegátusok kérdést szándékoznak intézni a magyar és osztrák megbízottokkal, hogy milyen kedvezményekre számíthatna Szerbia a köendő új kereskedelmi szerződésben abban az esetben, ha a vámanió eljöttének. Ebből nem nehéz ki-gyagyzani, hogy komolyan gondolnak a vámanió eljöttére és csak aranyhídakat akarnak maguknak építeni a visszavonulásra, ami különben azért is elkerülhetetlen lesz, mert Szerbiában egy parlamentben, mint a közönség körében igen erős áramlat indult meg a vámanió ellen, amely áramlat az unióval együtt könnyen az egész kabinetet is első-

Budapest, január 5.

Tiltakozó négyülés a határrendőrség ellen. Fiuméből táviratoztak a Magyar Tudósítóknak, hogy az autonóm egyesület, mely a határrendőrségnek Fiumében való életbevitelére ellen harcol, ma tartott ülésén elhatározta, hogy e hó 14-re, vasárnapra, nagy négyülést hív egybe, hogy Fiume szabad város polgárait ez uton is tiltakozzanak a határrendőrségnek Fiume városába való bevezetésé ellen. Az egyesület ez irányú felhívását a napokban fogja kibocsátani.

Bezámoló. Dr. Kelemen Samu, Szatmár város országgyűlési képviselője, e hó 7-én, vasárnap, d. t. fel 3 órákor tartja meg beszámolóját, amely alkalommal a választó polgárság nagy érdeklődéssel szándékozik résztvenni a képviselőt és a hozzászólást vendégekkel. A képviselőt és képviselő vendégeit 100 tagú banderum kíséri a beszámoló színhelyére, este pedig lampionos felvonás lesz, amelynek keretében az egyesület dalárdája szerepel.

Budapest, január 5.

Tiltakozó négyülés a határrendőrség ellen. Fiuméből táviratoztak a Magyar Tudósítóknak, hogy az autonóm egyesület, mely a határrendőrségnek Fiumében való életbevitelére ellen harcol, ma tartott ülésén elhatározta, hogy e hó 14-re, vasárnapra, nagy négyülést hív egybe, hogy Fiume szabad város polgárait ez uton is tiltakozzanak a határrendőrségnek Fiume városába való bevezetésé ellen. Az egyesület ez irányú felhívását a napokban fogja kibocsátani.

Bezámoló. Dr. Kelemen Samu, Szatmár város országgyűlési képviselője, e hó 7-én, vasárnap, d. t. fel 3 órákor tartja meg beszámolóját, amely alkalommal a választó polgárság nagy érdeklődéssel szándékozik résztvenni a képviselőt és a hozzászólást vendégekkel. A képviselőt és képviselő vendégeit 100 tagú banderum kíséri a beszámoló színhelyére, este pedig lampionos felvonás lesz, amelynek keretében az egyesület dalárdája szerepel.

A debreczeni kormánybiztos.

— A fűszék teljes —

Előrelátható volt az, a mi bekövetkezett. A Debreczenbe küldött kormánybiztosnak semmi dolga sem akad. A minden törvényes alap nélküli kiküldetést még a rendkívüli zavaros állapotokkal sem lehet indokolni. Boda Dezső nagy hübéval történt megbízatása a legteljesebb fűszék szünetében, Debreczenben mintaszerűen uralkodik és a törvénytelen kormányköténytelenség kiküldött teljességét megbizottja még azaz sem képes egy kis zavart megprovokálni, hogy esendörösként néhéz meg végig a városban. Hogy azonban ő is, meg az ő barátai külön rendkapitánya is mégis mutassanak föl valami eredményt, hat lehetetlen alapon letartóztatták azokat az előkelő embereket is, a kik a tüntetést állítólag rendezték és a kiket az egész debreczeni társadalom tisztel és becsül, akkor nem bizonyos, hogy Debreczen nehe megtagadjon továbbra is mai, eléggé nem dicsérettel nyugalmat és ligadságát.

A halottak-kelet, melyen Kovács Gusztáv másfél órát áll becsatolták az ügyesség ma reggel elhozták és elrendelték, hogy ez a törvényes közületbe szállítsanak. Ott áll most a gyászszék a törvényes udvarán nagyszámú kivánsáktól körülveve.

Debreczenben általános az a vélemény, hogy Boda kormánybiztos és Tóth rendőrkapitány csak rövid ideig maradnak Debreczenben, mert mindinkább bebiztosult nyer az, hogy a tüntetés megkezdése nem volt és a nép haragja olyan spontán módon nyilvánkozott meg, hogy annak újat állani sem lehetett volna.

Az bizonyos, hogyha Kovács Gusztáv még egyszer Debreczenbe jönne, még fokozottabb mértékben töme ki ellens a felháborodás. Nem áll az, hogy Kovács Gusztávot kényszerítették volna a lemondásra, mert ő maga térdelőleg kénytelenül, hogy irják meg Kristófiynak a lemondó táviratot.

Hogyan mondott le Kovács?

A fővárosi reggeli lapokban ma Kovács Gusztáv főispán úgy nyilatkozik, hogy őt a lemondására kényszerítették és hogy gróf Dezenföld József 6 meg nem bíztá azaz, a helygyűlésminiszternek lemondását és a történetek meg-táviratozta.

Gróf Dezenföld Kovács Gusztáv főispán nyilatkozata ezt így jelzi meg:

— Amikor a főispán lemondó okmányát aláírta, nem voltam ott, de tudom, amikor felmentem a takarékpénztár épületébe, amelynek elnöke vagyok, dr. Fejér Ferenc éppen lejt a lépcsőn a lemondási okmányával. Tudom azt is, amikor toleriem a szobába, a beküldött főispán formálisan megkért arra, hogy jelensem be táviratilag Kristófiynak a történetek és táviratozom meg neki az ő lemondását is. Ismétlem, hogy Kristófihoz csak azért intéztem azt a táviratot, mert arra megkért a főispán.

A lemondási okmány egyik tanuja, Balassa Sándor ezt mondta:

— A főispán már a halottas kocsin rítmánkodott, könyörgött és esdekel, hogy mentük meg őt és ő becséleszavára mondja, hogy lemond a főispánságról, ha kell meg is esküszik a nép előtt, hogy táviratilag beadja lemondását. Egyre ezt kiabálta: Nem atrok főispán lenni, csak mentek meg az életemet. Loránt József, Békassy Jenő és én felvitük őt a takarékpénztár épületébe, ahol, miután a sebeit kimoszták, a nép bonabázi kezdte a lázat. Kövekkkel, dorongokkal, Berzölly Vince takarékpénztári hivatalnok így szólott ekkor a főispánhoz: Nem volna-e helyes, ha azokat, amiket itt a lemondásról mondtál írásba foglalná, mert ha azt az okmányt megmutatnák a népnek, azonnal lecsillapul. Ekkor a főispán így szólott:

— Fogalmazzak meg kérem a lemondásomat, én alá fogom írni.

Dr. Fejér Ferenc azonnal megfogalmazta az okmányt, Kovács Gusztáv véres kezével aláírta és így szól, közben felváltva:

— Kérem írják alá Önök is mint tanúk, ne legyen színen tünjék fel a dolog, mintha kényszerítették volna engem a lemondás aláírására.

A harmadik tanu Loránt József hírlapíró a következőket jelenti ki:

— Kovács Gusztáv a legnagyobb kétségbeesésben volt, amikor Berzölly azt kérte tőle, hogy az annyiszor emlegetett lemondását a nép tudomására hozná. A főispán erre a következő szavakat intézte a jelenlétűkhöz: Kérem az urakat, fogalmazzak meg lemondásomat és én aláírom azt. dr. Fejér megfogalmazta a lemondást, felolvasta és Kovács Gusztáv aláírta, majd pedig így szólott hozzánk:

Ujjab fenyegetőzés.

Tóth János budapesti rendőrkapitány, aki Vég Gyalva debreczeni főkapitánytól átvette hivatalát, ma déln végérvényesen hozzáfogott a szenzációs letartóztatásokhoz. Előbb azonban még egyszer megfenyegette Debreczen városát, mondván egy újságról elött a következők:

— Ma délelőt kihallgattam Botos tükös rendőrt, aki az állomásnál teljesített szolgálatot a főispán megérkezésekor. Ez megnevezte előttem mindazokat, akik a tüntetők csoportjában felismert és ezeket már legközelebb be is fogom idézni. De nem felel meg a valóságnak, hogy eddigre már huszonegy idezőst lecsajítottam ki, de már most is jelezhetem, hogy a közel jövőben szenzációs letartóztatások várhatók. Nagyon szép bünyűi nyomozást fogunk lefolytatni. Eddigleg nagyon akadályozott a munkámban, hogy az ügyre vonatkozó iratok hol az ügyészségnél, hol pedig a helygyűlésminisztériumban voltak. Ma délelőt azonban Várady Sándor királyi ügyész átadta nekem az összes iratokat és most már gyorsíthatják az eljárás.

Boda Dezső kormánybiztos ma átiratolt intézett Debreczen város dandárparancsnokához, melyben tudtja a tábornokkal, hogy kormánybiztos hatalmával fogva felfüggesztette Vég Gyalud rendőrkapitányi állását és helyébe Tóth Jánost nevezte ki. Figyelmezteti a tábornokot,

Budapest, január 5.

Tiltakozó négyülés a határrendőrség ellen. Fiuméből táviratoztak a Magyar Tudósítóknak, hogy az autonóm egyesület, mely a határrendőrségnek Fiumében való életbevitelére ellen harcol, ma tartott ülésén elhatározta, hogy e hó 14-re, vasárnapra, nagy négyülést hív egybe, hogy Fiume szabad város polgárait ez uton is tiltakozzanak a határrendőrségnek Fiume városába való bevezetésé ellen. Az egyesület ez irányú felhívását a napokban fogja kibocsátani.

Bezámoló. Dr. Kelemen Samu, Szatmár város országgyűlési képviselője, e hó 7-én, vasárnap, d. t. fel 3 órákor tartja meg beszámolóját, amely alkalommal a választó polgárság nagy érdeklődéssel szándékozik résztvenni a képviselőt és a hozzászólást vendégekkel. A képviselőt és képviselő vendégeit 100 tagú banderum kíséri a beszámoló színhelyére, este pedig lampionos felvonás lesz, amelynek keretében az egyesület dalárdája szerepel.

A debreczeni kormánybiztos.

— A fűszék teljes —

Előrelátható volt az, a mi bekövetkezett. A Debreczenbe küldött kormánybiztosnak semmi dolga sem akad. A minden törvényes alap nélküli kiküldetést még a rendkívüli zavaros állapotokkal sem lehet indokolni. Boda Dezső nagy hübéval történt megbízatása a legteljesebb fűszék szünetében, Debreczenben mintaszerűen uralkodik és a törvénytelen kormányköténytelenség kiküldött teljességét megbizottja még azaz sem képes egy kis zavart megprovokálni, hogy esendörösként néhéz meg végig a városban. Hogy azonban ő is, meg az ő barátai külön rendkapitánya is mégis mutassanak föl valami eredményt, hat lehetetlen alapon letartóztatták azokat az előkelő embereket is, a kik a tüntetést állítólag rendezték és a kiket az egész debreczeni társadalom tisztel és becsül, akkor nem bizonyos, hogy Debreczen nehe megtagadjon továbbra is mai, eléggé nem dicsérettel nyugalmat és ligadságát.

A halottak-kelet, melyen Kovács Gusztáv másfél órát áll becsatolták az ügyesség ma reggel elhozták és elrendelték, hogy ez a törvényes közületbe szállítsanak. Ott áll most a gyászszék a törvényes udvarán nagyszámú kivánsáktól körülveve.

Debreczenben általános az a vélemény, hogy Boda kormánybiztos és Tóth rendőrkapitány csak rövid ideig maradnak Debreczenben, mert mindinkább bebiztosult nyer az, hogy a tüntetés megkezdése nem volt és a nép haragja olyan spontán módon nyilvánkozott meg, hogy annak újat állani sem lehetett volna.

Az bizonyos, hogyha Kovács Gusztáv még egyszer Debreczenbe jönne, még fokozottabb mértékben töme ki ellens a felháborodás. Nem áll az, hogy Kovács Gusztávot kényszerítették volna a lemondásra, mert ő maga térdelőleg kénytelenül, hogy irják meg Kristófiynak a lemondó táviratot.

Hogyan mondott le Kovács?

A fővárosi reggeli lapokban ma Kovács Gusztáv főispán úgy nyilatkozik, hogy őt a lemondására kényszerítették és hogy gróf Dezenföld József 6 meg nem bíztá azaz, a helygyűlésminiszternek lemondását és a történetek meg-táviratozta.

Gróf Dezenföld Kovács Gusztáv főispán nyilatkozata ezt így jelzi meg:

— Amikor a főispán lemondó okmányát aláírta, nem voltam ott, de tudom, amikor felmentem a takarékpénztár épületébe, amelynek elnöke vagyok, dr. Fejér Ferenc éppen lejt a lépcsőn a lemondási okmányával. Tudom azt is, amikor toleriem a szobába, a beküldött főispán formálisan megkért arra, hogy jelensem be táviratilag Kristófiynak a történetek és táviratozom meg neki az ő lemondását is. Ismétlem, hogy Kristófihoz csak azért intéztem azt a táviratot, mert arra megkért a főispán.

A lemondási okmány egyik tanuja, Balassa Sándor ezt mondta:

— A főispán már a halottas kocsin rítmánkodott, könyörgött és esdekel, hogy mentük meg őt és ő becséleszavára mondja, hogy lemond a főispánságról, ha kell meg is esküszik a nép előtt, hogy táviratilag beadja lemondását. Egyre ezt kiabálta: Nem atrok főispán lenni, csak mentek meg az életemet. Loránt József, Békassy Jenő és én felvitük őt a takarékpénztár épületébe, ahol, miután a sebeit kimoszták, a nép bonabázi kezdte a lázat. Kövekkkel, dorongokkal, Berzölly Vince takarékpénztári hivatalnok így szólott ekkor a főispánhoz: Nem volna-e helyes, ha azokat, amiket itt a lemondásról mondtál írásba foglalná, mert ha azt az okmányt megmutatnák a népnek, azonnal lecsillapul. Ekkor a főispán így szólott:

— Fogalmazzak meg kérem a lemondásomat, én alá fogom írni.

Dr. Fejér Ferenc azonnal megfogalmazta az okmányt, Kovács Gusztáv véres kezével aláírta és így szól, közben felváltva:

— Kérem írják alá Önök is mint tanúk, ne legyen színen tünjék fel a dolog, mintha kényszerítették volna engem a lemondás aláírására.

A harmadik tanu Loránt József hírlapíró a következőket jelenti ki:

— Kovács Gusztáv a legnagyobb kétségbeesésben volt, amikor Berzölly azt kérte tőle, hogy az annyiszor emlegetett lemondását a nép tudomására hozná. A főispán erre a következő szavakat intézte a jelenlétűkhöz: Kérem az urakat, fogalmazzak meg lemondásomat és én aláírom azt. dr. Fejér megfogalmazta a lemondást, felolvasta és Kovács Gusztáv aláírta, majd pedig így szólott hozzánk:

Ujjab fenyegetőzés.

Tóth János budapesti rendőrkapitány, aki Vég Gyalva debreczeni főkapitánytól átvette hivatalát, ma déln végérvényesen hozzáfogott a szenzációs letartóztatásokhoz. Előbb azonban még egyszer megfenyegette Debreczen városát, mondván egy újságról elött a következők:

— Ma délelőt kihallgattam Botos tükös rendőrt, aki az állomásnál teljesített szolgálatot a főispán megérkezésekor. Ez megnevezte előttem mindazokat, akik a tüntetők csoportjában felismert és ezeket már legközelebb be is fogom idézni. De nem felel meg a valóságnak, hogy eddigre már huszonegy idezőst lecsajítottam ki, de már most is jelezhetem, hogy a közel jövőben szenzációs letartóztatások várhatók. Nagyon szép bünyűi nyomozást fogunk lefolytatni. Eddigleg nagyon akadályozott a munkámban, hogy az ügyre vonatkozó iratok hol az ügyészségnél, hol pedig a helygyűlésminisztériumban voltak. Ma délelőt azonban Várady Sándor királyi ügyész átadta nekem az összes iratokat és most már gyorsíthatják az eljárás.

Boda Dezső kormánybiztos ma átiratolt intézett Debreczen város dandárparancsnokához, melyben tudtja a tábornokkal, hogy kormánybiztos hatalmával fogva felfüggesztette Vég Gyalud rendőrkapitányi állását és helyébe Tóth Jánost nevezte ki. Figyelmezteti a tábornokot,

Budapest, január 5.

Tiltakozó négyülés a határrendőrség ellen. Fiuméből táviratoztak a Magyar Tudósítóknak, hogy az autonóm egyesület, mely a határrendőrségnek Fiumében való életbevitelére ellen harcol, ma tartott ülésén elhatározta, hogy e hó 14-re, vasárnapra, nagy négyülést hív egybe, hogy Fiume szabad város polgárait ez uton is tiltakozzanak a határrendőrségnek Fiume városába való bevezetésé ellen. Az egyesület ez irányú felhívását a napokban fogja kibocsátani.

Bezámoló. Dr. Kelemen Samu, Szatmár város országgyűlési képviselője, e hó 7-én, vasárnap, d. t. fel 3 órákor tartja meg beszámolóját, amely alkalommal a választó polgárság nagy érdeklődéssel szándékozik résztvenni a képviselőt és a hozzászólást vendégekkel. A képviselőt és képviselő vendégeit 100 tagú banderum kíséri a beszámoló színhelyére, este pedig lampionos felvonás lesz, amelynek keretében az egyesület dalárdája szerepel.

A debreczeni kormánybiztos.

— A fűszék teljes —

Előrelátható volt az, a mi bekövetkezett. A Debreczenbe küldött kormánybiztosnak semmi dolga sem akad. A minden törvényes alap nélküli kiküldetést még a rendkívüli zavaros állapotokkal sem lehet indokolni. Boda Dezső nagy hübéval történt megbízatása a legteljesebb fűszék szünetében, Debreczenben mintaszerűen uralkodik és a törvénytelen kormányköténytelenség kiküldött teljességét megbizottja még azaz sem képes egy kis zavart megprovokálni, hogy esendörösként néhéz meg végig a városban. Hogy azonban ő is, meg az ő barátai külön rendkapitánya is mégis mutassanak föl valami eredményt, hat lehetetlen alapon letartóztatták azokat az előkelő embereket is, a kik a tüntetést állítólag rendezték és a kiket az egész debreczeni társadalom tisztel és becsül, akkor nem bizonyos, hogy Debreczen nehe megtagadjon továbbra is mai, eléggé nem dicsérettel nyugalmat és ligadságát.

A halottak-kelet, melyen Kovács Gusztáv másfél órát áll becsatolták az ügyesség ma reggel elhozták és elrendelték, hogy ez a törvényes közületbe szállítsanak. Ott áll most a gyászszék a törvényes udvarán nagyszámú kivánsáktól körülveve.

Debreczenben általános az a vélemény, hogy Boda kormánybiztos és Tóth rendőrkapitány csak rövid ideig maradnak Debreczenben, mert mindinkább bebiztosult nyer az, hogy a tüntetés megkezdése nem volt és a nép haragja olyan spontán módon nyilvánkozott meg, hogy annak újat állani sem lehetett volna.

Az bizonyos, hogyha Kovács Gusztáv még egyszer Debreczenbe jönne, még fokozottabb mértékben töme ki ellens a felháborodás. Nem áll az, hogy Kovács Gusztávot kényszerítették volna a lemondásra, mert ő maga térdelőleg kénytelenül, hogy irják meg Kristófiynak a lemondó táviratot.

Hogyan mondott le Kovács?

A fővárosi reggeli lapokban ma Kovács Gusztáv főispán úgy nyilatkozik, hogy őt a lemondására kényszerítették és hogy gróf Dezenföld József 6 meg nem bíztá azaz, a helygyűlésminiszternek lemondását és a történetek meg-táviratozta.

Gróf Dezenföld Kovács Gusztáv főispán nyilatkozata ezt így jelzi meg:

— Amikor a főispán lemondó okmányát aláírta, nem voltam ott, de tudom, amikor felmentem a takarékpénztár épületébe, amelynek elnöke vagyok, dr. Fejér Ferenc éppen lejt a lépcsőn a lemondási okmányával. Tudom azt is, amikor toleriem a szobába, a beküldött főispán formálisan megkért arra, hogy jelensem be táviratilag Kristófiynak a történetek és táviratozom meg neki az ő lemondását is. Ismétlem, hogy Kristófihoz csak azért intéztem azt a táviratot, mert arra megkért a főispán.

A lemondási okmány egyik tanuja, Balassa Sándor ezt mondta:

— A főispán már a halottas kocsin rítmánkodott, könyörgött és esdekel, hogy mentük meg őt és ő becséleszavára mondja, hogy lemond a főispánságról, ha kell meg is esküszik a nép előtt, hogy táviratilag beadja lemondását. Egyre ezt kiabálta: Nem atrok főispán lenni, csak mentek meg az életemet. Loránt József, Békassy Jenő és én felvitük őt a takarékpénztár épületébe, ahol, miután a sebeit kimoszták, a nép bonabázi kezdte a lázat. Kövekkkel, dorongokkal, Berzölly Vince takarékpénztári hivatalnok így szólott ekkor a főispánhoz: Nem volna-e helyes, ha azokat, amiket itt a lemondásról mondtál írásba foglalná, mert ha azt az okmányt megmutatnák a népnek, azonnal lecsillapul. Ekkor a főispán így szólott:

— Fogalmazzak meg kérem a lemondásomat, én alá fogom írni.

Dr. Fejér Ferenc azonnal megfogalmazta az okmányt, Kovács Gusztáv véres kezével aláírta és így szól, közben felváltva:

— Kérem írják alá Önök is mint tanúk, ne legyen színen tünjék fel a dolog, mintha kényszerítették volna engem a lemondás aláírására.

A harmadik tanu Loránt József hírlapíró a következőket jelenti ki:

— Kovács Gusztáv a legnagyobb kétségbeesésben volt, amikor Berzölly azt kérte tőle, hogy az annyiszor emlegetett lemondását a nép tudomására hozná. A főispán erre a következő szavakat intézte a jelenlétűkhöz: Kérem az urakat, fogalmazzak meg lemondásomat és én aláírom azt. dr. Fejér megfogalmazta a lemondást, felolvasta és Kovács Gusztáv aláírta, majd pedig így szólott hozzánk:

Ujjab fenyegetőzés.

Tóth János budapesti rendőrkapitány, aki Vég Gyalva debreczeni főkapitánytól átvette hivatalát, ma déln végérvényesen hozzáfogott a szenzációs letartóztatásokhoz. Előbb azonban még egyszer megfenyegette Debreczen városát, mondván egy újságról elött a következők:

— Ma délelőt kihallgattam Botos tükös rendőrt, aki az állomásnál teljesített szolgálatot a főispán megérkezésekor. Ez megnevezte előttem mindazokat, akik a tüntetők csoportjában felismert és ezeket már legközelebb be is fogom idézni. De nem felel meg a valóságnak, hogy eddigre már huszonegy idezőst lecsajítottam ki, de már most is jelezhetem, hogy a közel jövőben szenzációs letartóztatások várhatók. Nagyon szép bünyűi nyomozást fogunk lefolytatni. Eddigleg nagyon akadályozott a munkámban, hogy az ügyre vonatkozó iratok hol az ügyészségnél, hol pedig a helygyűlésminisztériumban voltak. Ma délelőt azonban Várady Sándor királyi ügyész átadta nekem az összes iratokat és most már gyorsíthatják az eljárás.

Boda Dezső kormánybiztos ma átiratolt intézett Debreczen város dandárparancsnokához, melyben tudtja a tábornokkal, hogy kormánybiztos hatalmával fogva felfüggesztette Vég Gyalud rendőrkapitányi állását és helyébe Tóth Jánost nevezte ki. Figyelmezteti a tábornokot,

Budapest, január 5.

A debreczeni kormánybiztos.

— A fűszék teljes —

Előrelátható volt az, a mi bekövetkezett. A Debreczenbe küldött kormánybiztosnak semmi dolga sem akad. A minden törvényes alap nélküli kiküldetést még a rendkívüli zavaros állapotokkal sem lehet indokolni. Boda Dezső nagy hübéval történt megbízatása a legteljesebb fűszék szünetében, Debreczenben mintaszerűen uralkodik és a törvénytelen kormányköténytelenség kiküldött teljességét megbizottja még azaz sem képes egy kis zavart megprovokálni, hogy esendörösként néhéz meg végig a városban. Hogy azonban ő is, meg az ő barátai külön rendkapitánya is mégis mutassanak föl valami eredményt, hat lehetetlen alapon letartóztatták azokat az előkelő embereket is, a kik a tüntetést állítólag rendezték és a kiket az egész debreczeni társadalom tisztel és becsül, akkor nem bizonyos, hogy Debreczen nehe megtagadjon továbbra is mai, eléggé nem dicsérettel nyugalmat és

KIS HIRDETÉSEK

TELEFON 706.

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbélyeg vagy levelezőlap beküldték és a hirdetés alatt álló szám közöltetik.

TELEFON 706.

Ügynökök, melyek törvényesen engedélyezett... 52333

3 nap alatt minden kért bizonyítást és hóféltér... 52333

Polgári iskolai, részletek és gimnáziumi... 52333

Arveresről, urasági butorok, ebéd... 52333

Nevelőket, német, francia, angolok... 52333

Gyorsírás! Gépírás!... 52333

Kitűnő, minőségű, saját termései... 52333

5-10 éves, kis-utón főtt különleges... 52333

Nevelőket, gyermekek számára... 52333

Szőlő és boreladás, saját termései... 52333

Pénz, kölcsönök, 4 és 4 1/2... 52333

Eladó, sertés hús... 52333

Nevelőket, gyermekek számára... 52333

Zálogcédulákat, örökösök... 52333

5 fűrt, szőlő... 52333

Házvezetői, gondnokok, vagy gazda... 52333

Férfiöltény, készült finom... 52333

Polgári, gimnázium, kereskedelmi... 52333

5 fűrt, szőlő... 52333

Az egy-isten, szenthatóságok... 52333

Órangyal, képes gyermek... 52333

Részletfizetésre, porcelán... 52333

Zálogcédulákat, régi arany... 52333

Burgonyát, vaját, méz... 52333

Tőzsdé- és bank-, részvény... 52333

Elegans modern, burorok... 52333

Alkalmi zongoravétel, rövid... 52333

Reményi, hangszer... 52333

Eladunk és veszünk, alkalmi... 52333

Urasági butorok, edek... 52333

Nagy Zsigmond, Bpest... 52333

Külön, bejárati... 52333

Első magyar aranyhímző... 52333

Ocularium, Kossuth... 52333

Olesó, pénz... 52333

Külön, bejárati... 52333

Első magyar aranyhímző... 52333

Külön, bejárati... 52333

Tiszta feivágtalan makulatura papiros olcsón eladó

Tiszta feivágtalan makulatura papiros olcsón eladó

Tiszta feivágtalan makulatura papiros olcsón eladó

Advertisement for Apóstyéni iszap (Apostolic mud) with text describing its medicinal properties.

Advertisement for Koch's products, featuring a large '26' and text about various goods.

Advertisement for Legjobb a SEBTAPASZ (Best is SEBTAPASZ) by Dr. Forti, describing its uses.

Advertisement for Bőrszékípar (Leather industry) and Kendi Antal, featuring an illustration of a chair.

Large advertisement for Hirdetmény (Advertisement) regarding land acquisition, with a large 'Hirdetmény' title.

Advertisement for medicinal products including Gyógy-cognac, Alföldi-cognac, and Jéglikör.

Advertisement for Dr. Fabinyi, a specialist in various ailments, with text about his expertise.

Advertisement for Dr. Fabinyi's services, including a list of ailments treated.

Advertisement for Ajtók, Ablakok (Doors, Windows) and Vasredőnyök (Ironing boards).

Advertisement for Nemetek Bécs! (We are from Vienna!) and Magyarnak Pécs! (For the Hungarians of Pécs!).

Large advertisement for Strobentz Testvérek (Strobentz Brothers) featuring 'PACIFIC' products and detailed text.

Advertisement for 500 koronát (500 crowns) for a specific product or service.

Advertisement for HENZE-féle (HENZE-style) products.

Advertisement for Magyar Fémlemezár (Hungarian Metal Sheet) and other metal products.

Advertisement for 500 koronát (500 crowns) for a specific product or service.

Advertisement for Schönewald Imre Pécs (Schönewald Imre Pécs) and other products.

Large advertisement for Gabonaeladási hirdetmény (Gabon land sale advertisement) with detailed terms.

Large advertisement at the bottom of the page: Fizessünk elő az 'Urambátyám' kitűnő politikai éleztelre (Let's pay in advance for 'Urambátyám' excellent political intelligence).

TANÜGY.

Egy orvos a középiskoláról.

Irt: Dr. Bokor József.

Az a vita, melyet a Természudományi Társaság a középiskola kérdésében indított...

A beszéd elég terjedelmes. Sűrű nyomással harminczolyoz október oldalra terjed...

Oszintén bevallja, hogy nem szakbeli pedagógus. Következésképp a középiskola reformjának kérdését sem vándikálja a magá számára...

De még így is messze elmeny a feladat boncolásában. Hiszen a lélek ismeretében az alapvetés az óvé, a természetűdés...

A vizsgálat, köztük az érettségis is, szerzőnk fenntartandónak mondja. Ennek a kérdésnek az a lényege, hogy számunk kell-e kéri a tanulót elhagyására?

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

Ezen az az egészséges mag, hogy a középiskola alsóbb osztályai külön tagozottak alkossanak, a felsőbb osztályok szilárd...

növédekére ró, közepes szorgalmu fiatal egyénekre van szabva. Ezen a színvonalon alul szállni semmiesetre sem lehet.

Az első természetesen a kezdet. Molnár Aladár a felsőbb leányiskolát a hat osztályú népisiskolára építi.

Látható ebből, hogy az ő iskolája sem nem előkészítő, mint a polgári leányiskola, sem nem szakiskola, mint például a tanítóképző intézet.

Az ő tervezte szent az iskola három tagozatra osztó két évfolyamból áll, melyek közül az alsóbb az első, az egy évre terjedő előkészítő tanfolyam nem tarozik szorosan az iskola keretébe.

A második tagozattal, a négy évre terjedő középiskolai tanfolyammal kezdődik a felsőbb-leányiskola, mely eme fokán a már fejlettebb — 12—16 éves — leányoknak kerek egészét alkotja.

A harmadik tagozat, a két éves továbbképző tanfolyam a középiskolában megszerzett ismeretek további gyarapítására, mélyítésére akarta megteremteni az alkalmat azoknak, akik még ezután is folytatni akarják tanulmányukat.

Első pillantásra is feltűnik az iskola szervezetének ez a széttagoltsága, kivált ha figyelembe vesszük a kitűzött célt és azt a körülményt is, hogy a művelés és vagyonos közönségre, a legelőkelőbbek felé, hogy az itt szerzhető ismeretek terjedelmében is, mélységben is jóval felülmúljanak a polgári iskola tanjait, amit már a két iskola növendékeinek körében különbsége megmagyaráz.

Az ember hajlandó volna felszámolni, hogy ilyen gondolat vezetése a miniszternek, mikor be sem vészt az intézetnek az eredeti terv szerinti való teljes kifejtésével, már 1879-ben, mintán Molnár Aladár annak vezetésével megvált, az szervezetét állította meg, a melynek megszűntével az előkészítő tanfolyamot, az intézet hat évfolyamú által iskolává teszi. De ha jól szemügyre vesszük ezt az új tervezetet, azt sejtelmük, hogy csupán az a lényeges törekvés, miközben akkor is, a mely közoktatási kormányzatok a tantervek változtatásában mind máig jeleztek.

Mert ez az új szervezeti koran sem áll azon az alapon, a melyet fentebb jelezteünk: egyeztetés megteremtése az előkészítő osztályt a felsőbb leányiskola első osztályává, hozzácsapva a középiskolai tanfolyam négy osztályt s tetjeikké állítja az egy évre lezárított továbbképző tanfolyamot. Különbözik meg azon az egyetemes törekvés, alapjában azonban nem szűnt meg a széttagoltság, sőt még

elcsaladjon, de egy erősebb érzés mindannyiszor visszatartotta ettől.

Vége előtt állt Emma és csak az alacsony körítés választotta el őket, Emma figyelmesen és különösen nézett rá, Hosszu pedig egyikük sem szólott egy szót. Azután a leány halkán kérdezte:

— Mit akarsz? — Semmit! — felelte János és hideg borzongás futott rajta végig a tegzés halálán.

A lány kezét nyújtott neki a kerítésen át, János félretekint és gyengédén fogta meg, könnyedén megszorította és amikor észrevette, hogy nem vonta vissza, neki bátorulod és a meleg lénykezett finoman és elővigyázatosan simogatni kezdte. S amikor a leány még ezután is nála hagyta a kezét, egyenesen ajkához emelte és forró csókot nyomott rá. Lényét átható jókedv, különös melegség és boldog bágyadság futotta át, a levező maga körül langyosnak és borzongatóan nedvesnek érezte.

Már sem az utcazt, sem a kertet nem látta, csak egy az arczára hajló ragyogó arcvet és a sötét haj hullámszálait.

— Nem akarsz megcsókolni? — A ragyogó arcz még közelebb hajolt az arczához, a leány teste kissé kifelé hajlított a kezeket, János homlokát lobogó, illatos haj simította végig és két lezárt, sötét pillától beárnyékol szem jelent meg közvetlenül szemé előtt. Heves borzadály futott végig a testén, midőn remegő ajkával a leány ajkát érintette. Egy pillanatra ismét visszarejtett, de a leány átkapta a fejét, arczát az arczához préselte és nem hagyta el az ajkát. János érezte a leány ajkának izzását, érezte, amit az ajkához tapadt és mőhon szivta, mintha az életét akarná kiinni. Azután elyongyult; mielőtt még az idegen ajk levált volna a szájról, reszkető erőme hallos fáradtsággá és kinnálakult s amikor Emma eleresztette, megmozgott és göresösen kapaszkodott a kerítésbe.

— Holnap este gyere el ismét — mondta Emma és gyorsan visszament a házába. Nem volt el öt perczig a háztól, János azonban úgy érezte, mintha évek múltak volna el. Úres tekintettel bántott a leányt, még mindig a kerítésbe kapaszkodott és nagyon is fájódnak érezte magát ahhoz, hogy akár egy lépést is tegyen. Almozdova hallgatta a vere keingését, mely a fejében kalapált és egyenlőre, fájdalom okozó hullámokban hömpölygött végig és szivógtatott vissza, megakadályozva a lélegzést.

János látta, amit a szobában kinyitott az ajtó, melyen át belépett a mester, aki valószínűleg most jött ki a mihelyből. A félelem, hogy esetleg megláthatják, azonban elkergette őt az ablakról. Lassan, önmagával ellenkező és bizonytalanul, mint a gyengén becsipott ember nem tovább és minden lépésnél úgy érezte, mintha tőrben ücsözne. A sötét, álmortorony utczák, halvány vörös ablak szemével, a hídak, udvarok, kertek és folyók úgy összszefolytak előtte, mint a halovány kuszák. A cserző-utcai kut különösen hangosan csobogott. Mint az álmokörös fölnyitott egy kaput, végig haladt egy ő-sötét folyosón, fölkapaszkodott az lépcsőkön, fölnyitott és bezárt egy ajtót és még egyvet, lélt egy itt álló asztal elé és csak hosszu idő múlva ébredt annak a tudatára, hogy odalava van a szobájában. Ismét lassu idevet tartott, amit elhatározta magát, hogy levegőzik. Ezt is szórakoztatóan végezte és ruhálatlanul ülvé maradt az ablaknál, amíg az ősi este hideg szele átjárta a testét és az ágyba kergette.

Azt hitte, hogy azonnal el fog aludni. De alig meledgett meg, már ismét dobogott a szive és egyenlőre, erőszakosan hullámzott a véré. Amint lezárta a szemét, úgy érezte, mintha a leány ajka ismét az ajkán csingene, kiszívna a lékét és kinnosan forralná a véré.

— Csak nagyon későn aludt el és úgyve, kergetve rohant álomtól álomig. Főlelmesen mély sötétségben állott és maga körül tapogatózva megragadta az Emma karját.

— Csak nagyon későn aludt el és úgyve, kergetve rohant álomtól álomig. Főlelmesen mély sötétségben állott és maga körül tapogatózva megragadta az Emma karját.

— Csak nagyon későn aludt el és úgyve, kergetve rohant álomtól álomig. Főlelmesen mély sötétségben állott és maga körül tapogatózva megragadta az Emma karját.

mel éppen a tetején esnek ki, meg az iskolát vesztve, mert van az eredetileg kitűzött célj elérése. Főleg ha meggondoljuk, hogy ezennél már növédeként az elemi iskola negyedik osztályából szedi.

Ez a körülmény a következő tanterv változásokkal együtt nagyban hozzájárult ahhoz, hogy az eredetileg középiskolai jellegű intézet nívója sülyedjen s közleljék a polgári iskolához. A szisztematizálásra való törekvés nálunk nem tud megrátrákozni azzal a gondolattal, hogy legyen olyan intézményünk is, amely önálló célt követ s nem keresi a kapcsolatot névrokon társaival.

Az a törekvés diadalmát írta abban a szervezetben, amelyet 1887-ben adtak a felsőbb leányiskolának s amely ezeket összhangzásba egykeztet hozni a polgári iskolával és a tanítóképző intézettel. Hogy ez mennyire megnehezítette egy felsőbb leányiskolára, mint a tanítóképző intézetre néve feladatát teljesítését, felesleges hosszasan fejtegetni, ha meggondoljuk, hogy így mindenki kénytelen volt magasabb osztályba oly tanulókat felvenni, akik hiányos, vagy meg nem felelő irányzatú előképzésűek, mint képtelenek voltak eredeti növendékekkel lépést tartani.

Fejlesztésének eme második, határozott stádiumában már nem a magasabb általános műveltség megadása célja az iskolának, hanem átveszi egyrészt az előkészítő, másrészt a szakiskola feladatát s mind a két célnak akarcán szolgálni, nemcsak egyiket sem szolgálhatja megfelelően, hanem a ma a eredeti célját is kénytelen többé-kevésbé eljeleni.

Az 1879-ben létszolgó egységnek indult hat osztályos felsőbb leányiskolának a kiinduló pontnak megfelelő kettő tagozása egyre eisebben mutatkozik s első négy osztályában veszedelmes hanyatlást nyújtva a polgári iskoláé felé, a felsőbb osztályban pedig emelkedni akar a tanítóképzőhöz, amennyiben szükség esetén az első egységben, a másodikát részben helyettesítette kell.

Az így széttagolt ismeretek kiegészítésére és egybeegyezősítésére állítottak fel 1893-ban egy újabb két éves továbbképző tanfolyamot s ezzel a felsőbb leányiskola már nyolc osztályúvá lett. A tanterv igen szép volt: helyet kaptak benne az alsóbb osztályok tárgyai mellett az ókori klasszikus irodalom, eszleltika és művészetek, sőt még a jogi ismeretek is. De a közönség érdeklődése nem volt olyan nagy az új tanfolyam iránt, mint várt lehetett: mert az első évfolyamra még csak jelentkeztek növendékek, de már a másodikra nem.

A felsőbb leányiskolai szervezet fejlődésének eme stádiuma 1901-ig tartott, amikor a legújabb tanterv véget vet az iskola kettőtagoltságának s azzal, hogy mind a hat osztályra arányosan osztja a tanítás anyagát, egyfelől megcsinálja az addig egyes osztályoknál és tárgyaknál történt túlerhelést, másfelől lehetővé teszi a tananyagnak mélyebbre nyúló és alaposabb tárgyalását.

Ha ezzel együtt határozottan kijelentete volna a miniszternek, hogy a felsőbb leányiskola négy első osztályt nem felel meg a polgári iskolának, tehát az előpályákra kerülőknél nem is helyetvesztési azt, végre oly pontra jutott volna az iskola fejlődésében, hogy eredetileg kitűzött célját teljesítette. De míg a viszonyosság meg van közté és a polgári iskola, meg a tanítóképző közt, a legelőkelőbb tanterv mellett is vesztélyeztet az előlévését az a körülmény, hogy a közönség nagy része még mindig előpályákra előkészítő iskolának tekintti.

Igaz, hogy az 1897. évben fényig ilyen szerepet kapott azzal, hogy négy első osztályra rácsipotték a gimnáziumi tanfolyamot. De ez epe-

pet sem bontja meg a felsőbb leányiskola szervezetét, hanem alkalmazkodva ahhoz, az V. osztálytól kezdve elváltak tőle s a renes felsőbb leányiskolai osztályoktól függetlenül végzik külön feladatukat a gimnáziumiak a következő két évben. De már a továbbképző tanfolyamnak, amely az-cziként a VII. és VIII. osztály nevet viseli, a két irány egyesül, hogy mind a két iránynak hátrányára, az természetes. A gimnáziumi irányu panítás kifejlődése szükségessé tette az amugy is kevésbé látogatott továbbképző tanfolyamnak az ő céljaira való felolgasát. Természetesen az eredeti gazdákat nem lökhetke ki hajlékából, azért azok megragadták az osztályok rendkívüli tanulójának, persze a gimnáziumi tantervet is.

Ez azonban sokáig nem maradhat s nem is marad így. Mert a gimnáziumi tanfolyam nyilvánosságú jogának megadása, amely épen az ünnepe napján jutott kiutadomásra, elkerülhetetlené teszi a gimnáziumi osztályoknak ezen a fokon is teljes elkülönítését a felsőbb leányiskoláiktól.

Látni való, hogy az utolsó nyolc osztály előlévését fordulatot adott a leányok középiskolai tanításának: megindítja azok gimnáziumi képzését, de viszont megállítja végre azt az iskola formát is, amely tisztán a női hávatásra való nevelést tartja feladatának.

S ezzel a fejlődéssel talán Molnár Aladár is meg volna elégedve, ha láthatná, bár az igazi gimnáziumi oktatás nem lehetett az ő szeméi e föl, amint 1873-ki képviselőházi beszédének eme szavai bizonyítják: »En nem vagyok a nőemancipáció híve azon értelemben, hogy a nőknek joguk legyen mindazon munkára, mindazon társadalmi állásra, melyet a férfiak elfoglalnak.«

e. f.

Katolikus ügyek az egyetemen. A Tudományegyetem hivatalos aktáiból közöljük a következőket, melyek dr. Demkó György rektorságának emlékei. Az egyetemi tanács máj 20-án június 30-án tartott rendes ülésében a felszólítók a hivatalos helyiségekben való mikénti elhelyezése ügyében egy öttagú tanári bizottság beható véleményes jelentése alapján az alábbi egyhangu határozatot hozta:

A diszteremben a felszólított állandóan elhelyezkedés. Felkeri e végből dr. Demkó György ezidei rektor magnificus, hogy dr. Pastener Gyula jóvá tenéi dekan ur, a művészetek történelmének nyugalmazott rektora tanács meghallgatásával, a felszólítók a diszteremben való állandó elhelyezése iránt intézkedjen.

Az egyetemi tanács folyó évi augusztus 21-én tartott ülésében megállapította, miszerint az egyetemi hatóságok évenkénti rotációban folytán a fenti megbízatást tartalmazó határozat folytatásához végrehajtása dr. Pastener Gyula műtervi megbízatásának értelmében hűgára mellett a mindenkorai rektori utódoké.

A mi a nevelés és oktatásnak az 1813-iki rendszerezés értelmében való előadását illeti, a hitudományi karnak tisztán a tárgyra vonatkozó kérelme — mely szerint a hitudományi hallgatók és a katolikus tanárjelöltek a maguk hávatásának felelősségét illetőleg a megfelelő oktatásban részesüljenek — teljesen indokolt. Kétségtelen, hogy a hitudományi karnak egy a fiózfózfó, mint a nevelésannál sű generis ezúly van, mielőt az következik, hogy a karban amint már gondokodás történt a fiózfózfó, úgy a nevelés is odantartandó lenne. Azonban a bősoros herezepprimas ragaszkodása a királyi rendszerezéshez, melynek megmáltatására egyhamar nincs remény, másfelől a hitudományi karnak létesítendő nevelésannal tanászak rendezésének ismeri akadályai miatt, e sokszorosán sürgetett

A lány átkarolta őt és mindkettőnk lassu össesül sülyedtek el a forró, mélységben ártban. Ekkor hirtelen elbő toppant a cziprés-mester és megkérdezte, hogy mért nem látogatja meg már nála-náha. János elnevette magát, mert észrevette, hogy az illető nem Flaug volt, hanem Heilner, aki a maudromi oratóriumban mellette állt az ablakban és elekezett mondott. De nemcsak ez is elcsúszott és 6 ismét ott állt a mimpresné, Emma nekidőlt az emeltyárnak, melyet János az összes erejével le akart anyomni. A lány átkarolta őt és az ajkát kereste. Ismét még esend állott be és besötétedett. Ezután újabb forró, sötét mélységbe sülyedtek és elhunyt a szűdülés, s el a halalos félelme is. Eggyuttal az ephorus szónoklatát is hallotta, melyről azonban nem tudta, hogy kinek szű.

Az után a délutáni óráig aludt. Ragyogó, napsgaras nap volt. Sokáig járkált fel s alá a kertben, erőltette a fölébredést és bármennyire tisztán is akart látni, folytonosan sűrű, álmos köd vette körül. Elmerengett a kert legutolsó virágain, amint még csak angusztnus lennek és elcsúzte a meleg édes napsgarakat, amint könnyűen és bizálkodva surrantak el a kopaszodó fák peremén. Amde mindent csak látta, de nem fogta fel, mintha semmi köze sem lenne hozzájuk. Hirtelen tisztá és erős emlékek lepték meg, abból az időből, amikor még a nyulat szokásdektek itt a kertben és a kizizi-malomja miközött. Valami kénszerítette őt, hogy egy három év előtti szerpemberi napra visszagondoljon. A szedami ünnepe előestéje volt: Agost eljött hozzá és repkényt hozott magával. Tiszttára mosták tehát a zászlórúdat és niadalt a repkényt ráerősítették a zászló aranyos csuésára, a holnapról beszéltek és a holnapnak örültek.

(Folytatása következik.)

1906. TELEFON 706.

Oculárium. Csak a legújabb 15 sz. alatt...

Cséső. Különböző főtűhálóokra...

Külön. Újra szabás halotokra...

Első magyar. Először a magyar nyelv...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

ERZ EMMA. Budapest, V., Deák...

